

UNDEVA - ÎN ALTĂ PARTE...

Ebook

MARCEL LUPU

*Undeva în altă parte a lumii, în aceleași momente, cineva
s-a așezat la laptop să scrie...*

UNDEVA - ÎN ALTĂ PARTE...
MARCEL LUPU

*Undeva în altă parte a lumii, în aceleași momente, cineva
s-a așezat la laptop să scrie...*

Redactare: Adrian Grauenfels

Coperta: AG

Ilustrații: Autorul

Editura SAGA - 2023

UNDEVA - ÎN ALTĂ PARTE...

Undeva...

Undeva, în altă parte,
Nu aici, dar nici departe,
Cineva s-a aplecat
Cu urechea a ascultat
A pământului suflare
Și a vântului cântare.

Să le scrie s-a căznit
Dară nu a reușit!

16 iunie 2023

Definiția mea

În întunericul infinitului se ascund fricile mele.

Ideile mele sunt stele căzătoare
Ce luminează o clipită,
Pe fondul negru albastrui,
Și mor cum au apărut.
Caut să le prind, să le înregistrez,
Dar până găsesc pe ce să scriu
La uit!
Dacă aveam mai mult curaj,
Îndrăzneală, obrăznicie,
Poate eram altul,
Dar ăsta sunt eu,
Născut în zodia Peștilor.

Pește,
Alunecător,
Săgetător,
Sub suprafața apei
Unde mă simt bine,
În adâncuri,
Departate de ochi iscoditori...

Avem între noi balene,
Avem între noi rechini!
Dar eu sunt aterina
Din bancul de pești...
Speriat, am tresărit / și m-am găsit / culcat / în pat!

29 iulie 2022

Răspuns lui Aida Hulubei

Care îmi mulțumește pentru inspirație și tenacitate.

Dacă nu eram tenace
N-aveam altceva ce face.
Deci eu scriu, după nevoi,
Să vă plictisesc pe voi.

Iară despre inspirații
Eu inspir, ca alte nații,
Și respir carbon, ca alții,
Ca orice israelian,
Asiatic-european!

Vorbind despre cartea ”Zâmbetul cenușii”

Anca Hirschpek - Autoare

Cenușa-n vatră a zâmbit
Căci Anca-i cea ce scrie.
Cenușa-i lemn ce a murit,
Dar Anca este vie!

Să scoți o carte nu-i ușor
E o muncă de Sisif
Și trebuie grijă ca să ai
De a nu fi... apocrif!

25 decembrie 2022

Şampania

Te-ai dat la fund și scufundat fiind
Doar bulele de aer se-aud bolborosind
Spărgându-se la suprafață.

Tăcerea ta gălăgioasă e plină de tăceri,
Înconjurat de ce-i frumos și de plăceri,
Tu ești şampanie... la gheață!

2 ianuarie 2023

Așa trece...

Așa trece viața
Cum trece și gheața.
Ca un sloi se topește,
Nimic n-o oprește.
Picături de zile se scurg
Ducându-ne spre al vieții amurg.

6 Ianuarie 20236

Zodia Peștilor

Născut fiind în Zodia de Pești
În râuri înotam și apele marine.
M-au întrebat: ”Ca pește, unde ești,
Unde ai fost și unde vei fi mâine?”

Alunec iute, brusc direcții schimb,
Pe solzii mei nimic nu se depune.
Prin mări, oceane, iată că mă plimb,
Iar astăzi, eu, plutesc în a mea lume.

Mă-ndepărtez de golfuri și de mal
De locuri unde undițe mă prind.
Îmi place să străbat spuma de val
Din val în val ca să mă văd sărind.

30 ianuarie 2023

Pompeii

la aniversarea de mulți ani decând nu mai este

Cu mii de ani în urmă a fost un oraș prosper, elegant, cu peste 10,000 de locuitori, ceea ce, pe acele vremuri, era ceva... pompos și Pompeiian!

Era greu să scrii în piatră, nu aveau reviste satirice, dar aveau bordele și pictori (porno)graficieni. Ce vremuri, Doamne! Ce n-au lăsat moștenire? Câteva cadavre împietrite, picturi erotice, străzi pietruite, ici colo câteva coloane și capiteluri. Alții nu ne-au lăsat nimic!

Întrebarea este de ce a erupt Vezuviu tocmai în anul 79 AD? 80 nu era bun? Tocmai la Sud de Napoli!

Cu toții știau: "Vedi Napoli e poi muori!" Atât era de frumos!!

Nu putea să erupă în altă parte?

Și ce dacă erau acolo prostituate? Nu mai sunt curve peste tot?

Mai ales în politică!

În memoriam să spunem Amen!

31 ianuarie 2023

Vârsta

Treceau femei, treceau bărbați, cu mâneci scurte
Și numai eu cu mâneci lungi și haină.
Priveam la ei și îmi spuneam în taină:
”Vor trebui și ei vârsta s-o-nfrunte!”

Mergeam și eu pe vremuri în maieuri
Și doar spre iarnă mă-mbrăcam mai bine.
Era vreunul mai sportiv ca mine?
Aveam cămăși de cowboy cu careuri!

Acuma, zgribulit în haină, fug de vânturi
Și mă feresc de frig punându-mi un fular
Cu mâinile-nfundate, adânc, în buzunar
O iau încet. Mai moale cu avânturi!

23 ianuarie 2023

A promis...

Povești despre nori

A promis că o să plouă.
Nori s-au strâns pe cer, buluc,
Tunete trăsesc în ceruri
Ca-ntr-un groaznic balamuc.

Gri spre negru este cerul.
Stropii cad ca o perdea,
Sar clăbucii pe asfalturi,
Bălți, stă apa, pe șosea.

La trotuar, mълul cu apă
Dus e spre canalizare.
Tunele subpământene
Duc puhoaiete la mare.

Peste mare plutesc aburi,
Ce spre cer urcă, ușori,
Se adună, vată, frișcă,
Transformându-se în... nori!

7 februarie 2023

Soare cu dinți

La noi este acum soare cu dinți,
E senin și aeru-i rece
Și vântul subțire te-ajută să simți
Răceala prin haină cum trece.

La noi este acum soare cu dinți,
Adică chiar nasu-ți îngheață.
Și aburi din gură, ca din ceaiuri fierbinți
Se depun pe-ochelari ca o ceață.

Căldura se pierde acolo-n neant
Respiri aer rece, o dușcă,
E soare de iarnă, ca un diamant
Străluce, și-l simți că te mușcă.

14 februarie 2023

În amurg

E tristă casa în amurg.
Stropii din streașină se scurg
Și prin perdele se strecoară
Lumina palidă de-afară.
Iar muzica, o melodie,
Te umple doar de nostalgie.

Lumina ce se pierde-n zare,
Umbre de pomi cad pe cărare,
Flori cu corole aplecate,
Foșnitul frunzelor uscate,
Cuvintele spuse în șoapte
Toate se pregătesc de noapte.

Va fi o noapte înstelată.
Luna, pe ceruri înstalată,
Va lumina, lumină rece
Ca de neon. Ne va petrece
Dealungul orelor de veghe
Cu sunete de doină veche.

17 februarie 2023

Ușurare

De ești tipul închistat,
Singur, trist și constipat,
Cu clistir să-ți faci o clismă
Să vezi lumea-n altă prismă.
Zâmbește, fi fericit,
Că acum ești...curățit!

20 februarie 2023

Facerea lumii

Dumnezeu nu s-a lăsat
Pân-ce lumea a terminat
Și atunci în ziua șapte,
După zi și după noapte,
S-a gândind la animale,
Cele cu două picioare,
Și i-a împărțit în trei:
Lumea albă, lumea neagră și... evrei!

7 martie 2023

La culcare...

Deacuma noaptea s-a lăsat.
Masa de seară au luat,
Au strâns, vasele le-au spălat
Și la TV s-au așezat.

Erau căsătoriți de mult
Și pentru ei era un cult
Ca știrile să le asculte
Și între ei să se consulte.

Dar ce să faci, nimic nu-i nou.
Se vede doar vechiul tablou
Cu filme vechi de zeci de ani,
Sau vorbărie despre bani.

De la TV s-a ridicat
Și către pat s-a îndreptat.
El, ca din totdeauna domn,
Vorbi spre ea, mai mult din somn.

Pe raftul la picior de pat,
Și-a dat jos al său halat
S-a îmbrăcat în pijama
Și și-a pus corpul lângă ea.

”Poate sunt eu paranoid
Dar noaptea e pentru dormit!”
Și uite-așa,vorbind cu ea,
După o clipă sforăia!

8 martie 2023

Whisky or whiskey

Am vrut să știu ce whisky îmi place mai mult și am cumpărat câteva sticle diferite. (pensionar, singur și pot cheltui banii!) Erau acolo produse din Scoția, Irland, Anglia, Japonia, America...

Scoția era reprezentată prin trei regiuni diferite, Irland prin numai două, iar celelalte, prin firme găsite la întâmplare la duty free când plecam în străinătate. Nu sunt connoisseur (cunoscător) așa că din sutele de soiuri am luat sticle cu nume culese de pe facebook!

Pentru că sunt un om organizat, am aranjat pahare în fața fiecărei sticle.

După ce le-am încercat nu mi-am adus aminte care era cel mai pe placul meu și am luat-o de la capăt. Adevărul este că nu am apucat să termin și, cum se spune ”amestecând borcanele”, am hotărât să scriu pentru a putea clasifica și a nu uita rezultatul.

Aici a început problema căci mi-a fost greu să deschid laptopul și nu mai eram sigur care este codul meu. Am hotărât că nu-mi scriu mie ci transmit lui Roni, băiatului meu, dar îmi aminteam numai mailul lui Nadine, fata mea, și nu am vrut să știe că eu sunt beat!

Bărbații sunt mai înțelegători!

Am lăsat-o moartă! Coridorul spre camera de dormit se clătina și cu greu am trecut ușa care se clătina și ea. Noroc că am căzut pe pat.

Deci v-a fi nevoie de încă o încercare cu toate că de fapt mie
îmi place whisky scoțian iar restul nu are nici o importanță.
Fiecare bea ce-i place!!

11 martie 2023

Mândru Katz

Pianist celebru

Cu toții ascultă fermecați.
El, la pian, în centru.
Căci nu sunt doi ca Katz
Și de aceea-i Mândru!

30 noiembrie 2018

Panseuri

În cei 62 de ani de lucru în Israel am primit mai multe laude de cât salariu.

Au trecut vremurile când pentru a fi recunoscut ca poet național trebuia să mori internat la balamuc sau să mori bolnav de tuberculoză galopantă!

Anastasia a fost adormită cu hipnoză și de atunci există anestezia?

Când un poet curăță usturoi oare muzele fug?
Am încercat și nimeni n-a fugit. Deci nu sunt poet?

Când un poet taie ceapă oare muzele plâng?
Nu! Doar poetul lăcrimează.

Fiind actor de teatru el are nevoie de tot publicul.
O mică parte din public are nevoie de el. Azi toți au televizor.

Căruța vieții nu este trasă de cai! Nici de Pegasus cu ale lui aripi!

Depinde cum e scris cuvântul:

Patolog - medic care studiază bolile și pune diagnostic prin autopsie.

sau

Pat olog - pat cu un picior rupt.

Presbiterian – creștin calvinist

sau în traducere marceliană: un om la pământ!

pres bi terian - pământean presat de două ori.

Pres - presat; Bi - de două ori; Terian - pământean

Lunaticii trebuie să fie treziți. Altfel rămân somniali...

Dacă exerciții de canto pe o vocală: a,e,i,o,u, sunt "Vocalize".

Gargara este "Vocaclisme"?

Ce este atât de greu să fi ca pe vremea acelor vremuri când
vremurile erau încă vremuri bune??

Născut în Zodia de Pești

de ce te miri, bădie,

și stai și te uimești

că eu scriu poezie?!

Este o artă să știi să trăiești! Miliarde de oameni respiră,
mănâncă, muncesc, dorm, se înmulțesc, crezând că aceasta
înseamnă "a trăii!"

Exemplu de contrast:

O frunză uscată plutind pe apa lacului!

Era un tip pe care nu am știut cum să-l categorisesc:
ca gustul guiavei sau ca mirosul ei!

Prezentarea unui scriitor poate fi făcută pe scurt:
Născut în secolul trecut, de foarte tânăr a început să scrie și de
atunci scrie, scrie, scrie...

Ca orice orator eu scriu cu intonație!

De ce scriitorilor le place să vorbească?

Cine se naște în Zodia Peștilor are tendințe artistice!
(Oare icrele sunt studenți în arta teatrală!)

Constatările unui om în vârstă

Dacă ai pregătit o listă de cumpărături, la ieșirea din apartament, citește avizul pe care l-ai lipit pe ușă: ”nu uita să iei lista!”

Dacă intri în ascensor și nu apeși pe butonul etajului la care vrei să ajungi – nu vei ajunge!

Dacă la intrarea în apartament apeși pe primul buton lângă ușă și în casă nu se aprinde nici un bec (și stai în întuneric) nu căuta tabloul cu siguranțele. Desigur că ai aprins lumina pe scară!

În ultima vreme bărbații umblă ca și cum nu s-au bărbierit de câteva zile. Chiar și cei îmbrăcați în frac. E groaznic!
Toți arată ca bolnavi spitalizați sau încarcerați pentru cercetări.
Dar moda este mai puternică decât aparența sau logica!

Cum mi-a spus vecina de sus:

”Nu te uita că sunt ridată. Minte mi-a rămas limpede și netedă ca înainte!”

Viața este o combinație fizico-chimică ciudată pe care numai Natura a știut să o combine!

Hârtia de toaletă nu se rupe după găurile făcute în ea. Nervos am spus:

”Ce porcărie! Asta-i hârtie de toaletă?? E bună, poate, să te ștergi la c...!”

Am constatat că ”el” este plin de umor, când este vorba despre alții.

Oare faptul că unii oameni sunt zăpăciți este din cauză că au prea multe convoluțiuni în creier?

Unii oameni par șterși, cenușii. Asta nu înseamnă că au multă materie cenușie în creier!

Oare există ceva mai comic decât politica israeliană?

La interviu: ”Ai citit pe Tucidide, Seneca, Voltaire, Tolstoi, Virginia Woolf, Franz Kafka? NU?? Dacă n-ai citit, atunci cum scrii?”

Răspunsul meu:” Cum m-au obligat, scriu cu mâna dreaptă, cu toate că sunt stângaci!”

Odată, soția mea care a fost medic, mi-a spus: ”Tu știi de ce se spune că sunt doctor bun? Pentru că ajung la mine pacienți după ce au fost inițial și la alți doctori. Ei au dat deja diagnosticuri și tratamente care s-au dovedit ineficace, deci mie mi-au rămas mai puține diagnosticuri de încercat!”

Modestă!

Constatări noi

La început Dumnezeu a creiat cocoșul.

Într-o dimineață, fiind trezit de un ”cucurigu” strident,
Dumnezeu i-a dat cocoșului o găină.

Cocoșul a văzut găina, a ”călcat-o”, și a scuturat făloasa-i
creastă roșie.

Găina, îngreunată, a scos oul.

Așa s-au creiat: ochiurile, omletele, ouă tari, souffleurile și
maioneza...

Restul este istorie!

5 aprilie 2023

Legende antice, vechi și de demult

Când Prometeus și-a aprins țigara de la mucul de țigară a lui Zeus, toată cafeneaua s-a scandalizat și l-au condamnat să urce dealul în fiecare zi și alții să-i mănânce ficații, pentru că a vrut să dea foc și la țigările prietenilor.

De atunci s-au scris o mulțime de povești, legende, scenete, s-au pictat tablouri, s-au compus două muzici-două, operete, opere muzicale, s-au sculpat statui imense și altele mai mici. Toate astea pentru că nu a cerut un chibrit, sau o brichetă, de la Bătrânu!

Așa se scrie istoria.

Când David încă nu știa să scrie, sau să citească, a învățat să tragă cu praștia ca toți puștachii din mahala. Nu am găsit încă explicația pentru ce s-a luat la bătaie cu Goliat. Unii susțin că nimeni nu a avut curaj să se bată cu Filistinii. David, ca toți tinerii care nu au habar ce e viața, (și de aia sunt luați la armată de tineri) s-a băgat pe fir.

Cum chestia s-a petrecut cam cu 900/1000 de ani înainte de Christos, du-te și știi realmente ce și cum!

Nu se știe când s-a născut, nu se știe când a murit.

Doar că, la urmă, era tare bătrân și bolnav.

L-au făcut rege când încă nu existau regate!?

Atunci a avut timp să scrie psalmi și să cânte la liră!

Nu căuta logică în legende.

Așa se scrie istoria.

Ouă de Paște

După legendă, de Paște se vopsesc ouăle în amintirea ouălelor vopsite de sângele lui Iisus care era răstignit pe cruce. Maria venise cu ouăle ce le culesese din cotețul de pe muntele Golgota.

Așa se scrie istoria.

Când am văzut ce artă e să faci desene naționale cu zeci de culori, pe ouă care nu au nici o legătură cu sângele lui Iisus, am hotărât ca de Paște să nu îmi mai vopsesc ouăle.

Tatuaje să-și facă alții!

Ambiguitate

Printre regimuri m-am strecurat,
Nici prin biserici n-am fost strană.
Oricum eu m-am păstrat curat,
N-am fost nici membru nici... membrană!

31 martie 2023

Noaptea pe stadion

Luna de sus privea pe stadion:

”Uite la ei, iar fug după balon!”

Și mii de oameni ca nebunii urlă,

Sau bat din tobe, unii suflă-n surlă.

Lumini, sute de becuri, unite-n reflectoare,

Dau o lumină mai albă decât soare.

Din groapa de beton se-aude: ”Gooooo!!!”

Păsări de noapte, speriate, zboară-n stol,

Jumate dintre oameni sunt exaltați,

Jumatea cealaltă disperați!

Doar eu, ca Luna, sunt puțin mirat

Și-ntreb: Ce oare au? Ce i-a apucat?!

5 aprilie 2023

O zi...

Tipică pentru pensionari

Bună dimineața lume
Iată m-am trezit.
Viața plină e de glume
Doar de povestit.

Timpul trece, fuge-n goană,
Nu știi ce-l zorește
Poate e teama umană
Care nu-l oprește.

Fără să băgăm de seamă
S-a și înserat.
Înc-o zi fără de dramă.
Vremea-i de culcat.

Și pe an sunt câte? Ghici.
Doar trei sute șaiszeci și cinci!

2 septembrie 2022

Nimic nou sub soare

Pe strada de după colțul străzii mele era un bloc de case foarte vechi. Construit pe la începutul anilor 1900, avea numai două etaje. Proprietar devenise un doctor care cumpărase ansamblul de la un armean.

La parter trei prăvălii cu dependințele în curtea din spate, care se termina cu un gard din cărămidă roșie parțial tencuită ce dădea spre maidan.

La etaj, două apartamente de trei camere. Salon, două dormitoare, dintr-un coridor scurt care ducea spre bucătărie și camera de baie cu cadă și closet din fontă smălțuită. Ultra modern pentru acele zile.

Într-una din prăvăliile de la parter fusese o tutungerie, în alta, pentru o vreme, fusese un frizer, iar în alta cabinetul doctorului care locuise la etaj în partea dreaptă. Doctorul trecuse în lumea celor buni și apartamentul și cabinetul rămăseseră moștenire unicului băiat, inginer electrician, ce fugise în America din cauza regimului comunist care se simțea în aer. Tutungerea, fusese văduvă, fără copii. Prăvălia frizerului rămăsese goală. Vopseaua maro se scorojea pe lemnul ușilor nedeschise.

Pe perețele din fostul cabinet rămăsese scris cu litere gotice aurite:

”Nihil nuove sul sole!” Ce legătură avea zicala cu medicina? Probabil toți bolnavii veneau, toată vremea, cu aceleași boli și asta plictisea pe doctor?

Băiatul doctorului, inginerul, a dat procură unui contractor să demoleze casa și să construiască pe locul eliberat un complex

de apartamente și prăvălii potrivite cartierului.
Cartierului nu i se potrivea nimic.

Era unul din locurile acelea unde nu se vine, ci de unde se
pleacă!

Nimic nou sub soare!

*Vă amintiți de sloganul din regimul socialist:
"Pentru Pace trainică pentru Democrație populară"
Era pe vremea când, nu se găsea ce să mănânci?
Atunci viața era sănătoasă!*

Parafrazând

Pentru o viață sănătoasă, o nutriție sănătoasă!

Antricoate, cotlete, salamuri, păstrămuri, șunci, cașcavaluri, brânzeturi grase de 16%, 28%, 32%, nu se prea găseau în anii 49/60, și atunci spuneau (în glumă):

”Astea să le mănânce dușmanii!”

(dar găseam picioarele cu ghiare de la găină numite

”tacâmuri”!)

Menu sănătos

Dimineața.

- O felie de pâine integrală de grâu sau toast.
- Brânză 5% (albă), nu brânză grasă sau cașcaval!
- Iaurt 1% sau maximum 1,5% care dă corpului caseină și aminoacizi necesare eforturilor zilnice.

Nu se bea cafea sau ceai sau apă căci se vor spăla enzimele și aminoacizii necesari digestiei.

După o oră sau două se beau 2-3 pahare de apă pentru diluarea sângelui adică pentru ajutorarea inimii și adausuri de lichide necesare la filtrarea sângelui prin rinichi.

Prânz.

- Salată mediteraniană: roșii, șerii, castravete, ardei verzi, ardei roșii, ceapă violetă, ceapă verde, ceapă albă uscată, foi de salată, morcov a-la Julienne, frunze de mentă sau busuioc, ulei de măsline, alune sfărâmate. Se poate adăuga brânză 5% care adaugă caseina necesară la întărirea oaselor. Astfel primim toate vitaminele cerute și fibrele necesare pentru lucrul intestinelor.

- Carne de vită slabă, de oaie slabă, sau de pasăre sau pește alb, slab, între 150 la 250 grame prăjite fără grăsimi, sau fierte sau pe grătar. Astfel adăugăm proteinele necesare. Punct!
- Cartofi fierți în apă cu sare.

Nu se bea cafea sau ceai sau apă căci se vor spăla enzimele și aminoacizii care sunt necesari digestiei.

După o oră sau două se beau 2-3 pahare de apă pentru diluarea sângelui adică pentru ajutorarea inimii și adausuri de lichide necesare la filtrarea sângelui prin rinichi.

Seara. (între 18.45 - max. 19.15)

- Resturile de salată de la prânz, cu brânză sau iaurt 1%.
- Un ou tare care adaugă proteine și vitamine.
- Un fruct cu coajă care ajută la lucrul intestinelor.

Nu se bea cafea sau ceai sau apă căci se vor spăla enzimele și aminoacizii care sunt necesari digestiei.

Înainte de culcare se beau 2-3 pahare de apă pentru diluarea sângelui adică pentru ajutorarea inimii și adausuri de lichide necesare la filtrarea sângelui prin rinichi.

În timpul ceremoniei de înmormântare, un prieten, care a mâncat nesăbuit din tot și toate, te va slăvii, vorbind despre modul tău de viață exemplar.

Viva Corona (berea)

25 iulie 2020

Piesa de teatru

Hotărârea a fost luată. Cum a spus Caesar Imperator, "Alea jacta est!"

Eu voi scrie o piesă de teatru. Ea va fi în câteva acte. Pe scurt:
Prolog - în care protagoniștii, de meserie actori profesioniști, fac reverințe și se prezintă nominal publicului.

Actul 1 - în care se aude un dialog din care nu se înțelege nimic, vocile fiind amestecate iar textul fiind strigat strident. Se aud voci și din culise.

Actul 2 - ne fiind încă scris, spectatorii sunt invitați la bufet.

Actul 3 - se aud șoapte în semi întunericul de pe scenă. În sală se țin discuții intime între spectatoare.

Actul 4 - final dramatic și neașteptat, în contradicție cu platitudinea din actele precedente.

Epilog - (cu cortina lăsată) nu este, finalul fiind deja în actul 4.

Controlorii trec printre rânduri și colectează biletele de intrare și programele, pentru a păstra curățenia sălii.

E greu de găsit femei la curățenie.

Genial! Țsta da teatru!

Eugen Ionesco nu s-a gândit la așa ceva.

Tot ce a fost în stare să găsească la Paris a fost o femeie cheală!

Muzeul

Ca student am vrut să vizitez Muzeul Brukenthal din Sibiu

Muzeul merita văzut!
M-am învățit, am căutat,
Și fiindcă drumul l-am pierdut
La cârciumă-am intrat.

Am întrebat despre muzeu.
Unul la mine s-a uitat:
De-L cauți tu pe Dumnezeu
Pe fund de sticlă-i desenat!

Am terminat atunci să beau,
La fund de sticlă m-am uitat,
Toate în dublu se arătau
Dar nu era ce-am căutat!

Am ridicat privirea sus,
Oare eram deacuma beat?
De acolo mă privea Iisus
Și atunci din cârciumă am plecat.

Fiind evreu, nu mă rugam...
Și El poate a căutat
Muzeul despre ce vorbeam
Dar El nu bea, deci eram beat!

Și de muzee m-am lăsat... 17 aprilie 202

Normatorul

La Constanța era un șantier de consolidare a malurilor care din cauza eroziunii și a climei se prăbușeau peste plăjile cu nisip. Era o lucrare de dimensiuni foarte mari și lucrările de săpături și de betonare erau efectuate de soldați din ”armata cenușie”, așa denumită din cauza uniformelor soldaților, fii de ”burghezi” sau de țărani ”chiaburi”, care nu erau instruiți ca luptători. Șantierul era condus de un grup de ingineri și maștri civili. Fiind un șantier atât de mare era necesar de o supraveghere tehnică și un control al cantităților în fața organelor militare care primeau bani pentru lucrările efectuate. Specialistul în stabilirea și calcularea normelor de producție era un normator om cu experiență în astfel de lucrări, ajutat de câțiva tehnicieni și o secretară foarte drăguță și desghețată.

Normatorul nostru era un bărbat bine, un tip gomos, îmbrăcat cu cămașă călcată și dunga de la pantalon impecabilă. Departe de imaginea unui om de șantier. Disprețuia, în taină, regimul și mereu arunca câte o întepătură la adresa atmosferei de plecăciune în fața oamenilor de partid. Antisemit ascuns, mă tachina și mă întreba la ce dată plec în Palestina. În vocea lui era o invidie ascunsă că eu am speranța să scap din regimul din România.

Într-o zi m-a chemat și mi-a dat o pagină bătută la mașină spunând-mi să citesc cu atenție până la urmă. Era o descriere minunată a regimului comunist, scoțând în evidență bunăstarea poporului muncitor și al țărănimii în România!

Citind nu mi-a venit să cred că era scrisă de el, așa cum îl știam de ”anti”! La urmă, însă, era iscălitura:

Baronul von Munchausen!*

Pentru moment l-am iertat că era antisemit și l-am admirat pentru curajul de a scrie ce gândește și a da altora să citească.

* *Baron cunoscut în literatura universală ca mare mincinos.*

Tablou modern

Strofele pe stânci, pe maluri, se zdrobesc învolburate,
Poezii, de prin coclauri, pe nisip sunt aruncate.
Rime tropăie în minte, cai scot aburii pe nări
Ca și cum din Appalachi * coborau cowboy călări...

4 mai 2023

* Munții Appalachi din Estul Americii de Nord

Spovedanie

Limba Română am început să o uit? Nu! Dar nu mai este ca limba actuală!

După peste 62 de ani de trăit în Israel am constatat că actuala limbă vorbită și scrisă în România este diferită de cea pe care o vorbesc și o scriu! Desvoltarea limbii române, îmbogățirea ei cu expresii noi, cuvinte noi, sensuri multiple, este de înțeles căci merge în pas cu desvoltarea întregului sistem de comunicație inter-umană, cu tehnica și cu universalitatea actuală. Am primit o scrisoare de la o doamnă din România și văzându-mă în fața unui document diferit de scrisorile mele m-am dus să caut pe Facebook site-ul ei. Textele, poeziile, pe care le-am găsit acolo au fost revelația unei limbi bogate, plină de expresii, comparații, schițe și tablouri care apar și dispar în lungul frazelor...

Limba mea Română a rămas ca în trecut.

Ebraica, actuala mea limbă, pe care am învățat-o la lucru, pe stradă sau din ziare, nu din școală, ca orice imigrant, mă face să fiu un om alfabet, care scrie și citește, dar care a rămas sărac în cuvinte, expresii, în modul de exprimare, în descrieri, în posibilitatea de a reda, poetic, simțăminte.

Mă simt oarecum invalid!

Și totuși am avut îndrăzneala să dau la tipar: 5 volume de poezii și proză în limba română la Editura Saga - Israel. Un volum bi-lingv Român - Ebraic, la Editura Saga - Israel. Un volum de poezii în Editura Societății Scriitorilor Militari - București. Un volum de poezii în Editura Teșu Solon - București. Un volum de versuri în limba ebraică - Haifa. Ediție personală.

Luceferii

Încercare de parodie

Luceafărul este o stea
La mama dracului, departe,
Dar Eminescu povestea
Că-i un copil aparte.
Și l-a chemat:”Cobori din cer
Că este-aici o fată
Și dacă o fură Lucifer
O face cu ea lată.”

Dar el a stat acolo sus,
Până la dimineață,
Și apoi-așa povestea a spus
Că s-a pierdut în ceață...

Când Soarele a răsărit
El mai stătea de veghe
Pe cerul bleu, nemărginit,
Dorindu-și o pereche.

Poetul totuși i-a promis
Că îi v-a da o fată,
O fată cum e doar în vis,
Doar pentru el păstrată.

Și Eminescu consecvent
A continuat să scrie
În zeci de strofe, elocvent,
Vestita poezie.

De atunci avem Luceferi, doi,
Păstrându-i deoparte.
Unu-l vedem în noapte, noi,
Și altul scris în carte...

Promisiunea a rămas
Și este scrisă-n carte,
Ca o chemare fără glas
Venită de departe...

”Cobori din cer Luceafăr...”

8 mai 2023

Plăcinta

Când unii mor de inaniție,
Alții postesc pentru tradiție,
Fac greva foamei din principiu
Sau nu mănâcă, dar vor opiu,
Visez la o plăcintă grasă
Cu brânză multă și zemoasă.
Cu iz de zahăr vanilat,
Ce proaspăt fuse acum pudrat,
Foile brune și crocante
Și cu arome apetisante,
.....
Caldă ieșită din cuptor.
Plăcinta după care mor!

12 mai 2023

Inventivitate

România 1956. O parte din șoseaua Tulcea - Constanța era pietruită proaspăt. Compresorul încă nu o nivelase. Pietrele erau ascuțite. Anvelopa roții de la atașul motocicletei Harley-Davidson s-a tăiat în două pe aproape toată circumferința ei. Anvelopă de rezervă nu-i!

Trecusem de Babadag și următorul sat era la câțiva kilometri și desigur nu avea atelier de vulcanizare. În ataș aveam un cablu de oțel pentru a putea remorca motocicleta, în caz de nevoie. Dealungul șoselei erau căpițe de paie uscate. Am umplut anvelopa cu paie, am legat-o cu cablul de oțel și am pornit mai departe. Opream la câțiva kilometri pentru a lega din nou anvelopa și așa am ajuns la Ovidiu. Ultimii 20 de kilometri îi făcusem în circa 4 ore. Dela Ovidiu șoseaua era asfaltată.

A doua zi tata a adăugat la partea din spate a atașului o roată de rezervă. Harley Davidson? America? La voi nu-i nevoie de roată de rezervă? Experiența te învață!

Hotelul Rol

Sau certificatul de bună purtate

Beer-Sheva 1986. Având multe proiecte legate de Sudul țării, la Marea Moartă, Complexul chimic Arad, Centrala atomică dela Dimona, alesesem un hotel mic în Beer-Sheva, fără multe pretenții, unde puteam să opresc pentru o noapte sau două. Hotelul Rol. Amplasat nu departe de piața veche, cu multe restaurante mici la o aruncătură de piatră, hotelul Rol era un refugiu convenabil în care găseam câteva camere pentru echipa de ingineri și tehnicieni ai IDC-ului și locuri de parcare fără probleme. Trebuia numai să telefonez și aveam unde face un duș și a pune capul, oricând aveam nevoie. Ținut de o pereche de oameni în vârstă, ”Hotelul Rol”, devenise a doua mea casă. Într-o zi, având nunta unui văr care locuia în Beer-Sheva, am venit cu soția și părinții și am rugat pe stăpâni să ne dea o cameră pentru două ore ca să ne permită să facem un duș și să ne schimbăm hainele de drum cu cele de nuntă. Nu au vrut să ia bani.

”Desigur. El e ca băiatul nostru. Tăcut, cuminte, nu aduce femeii de stradă...”

Preferințe

Preferam Beer-Sheva față de Arad. Arad era un loc cu un aer atât de uscat încât era greu de dormit dacă nu erai în cameră de hotel cu umidificator. Într-o noapte a trebuit să rămân în Arad. Hotelul Nof era nou și nu toate facilitățile erau puse în funcțiune. Aerul condiționat nu era încă instalat. După vreo jumătate de oră de încercări de a adormi, fără succes, din cauza uscăciunii, am luat toate prosoapele pe care le-am găsit, și cele de rezervă de pe dulap, chiar și o pătură, le-am udat bine de tot, le-am întins prin cameră, pe scaune, masă, pe ușile deschise de la dulap. Doar așa am schimbat puțin climatul din cameră și am putut adormi. Dimineața prosoapele și pătura erau uscate, iască!

Preferam la Beer-Sheva:
restaurantul ” La Bulgarul” cu tocana de cartofi și piftetele în sos de roșii,
restaurantul ”La Ilie”, cu mâncare ”ca la mama acasă”,
grătarul din ”Șuk”, cu costițețe de miel,
și pentru bilele de falafel cu tehina și humusul de la colțul străzii.

Totul și toate erau la dispoziția mea.

Care o fi motivul?

La vârsta de 18 ani am început să am dureri de nesuportat pe partea stângă a capului. Având dinți cariiați am pus durerile pe seama cariilor și, tata fiind dentist, m-a trimis la tratament la un prieten de al lui. La dentiști familia nu se tratează! Pastile anti nevralgice, plombe, extracții, tot ce este necesar, dar durerile reveneau, mai ales noaptea. Am urmat și un tratament de hipnoză, urmat de acupunctură, la faimosul doctor Mirahorian, un armean de peste 120 de kilograme, care adormea în timpul tratamentului!

Cel mai mare și mai cunoscut medic neurolog din București m-a trimis la un tratament cu raze ultra-scurte. În cele din urmă am fost trimis la cel mai mare spital de neurologie din București, Spitalul Central, pentru a fi consultat și a fi diagnosticat psihiatric! Fiind acolo am trebuit să aștept o mulțime de vreme până se eliberează un medic care să mă consulte.

La un moment dat a apărut o doamnă foarte elegantă care s-a așezat pe scaunele din fața mea. Era o frumusețe de femeie, blondă, înaltă, îmbrăcată într-un deux-piece gri-argintiu cu o bluză de mătase roz. Pantofi cu toc, ciorapi de mătase cu talon, o geantă asortată! Nici un fel de bijuterii. Nu la gât, nu la degetele mâinii. Fără ruj pe buze. Coafată scurt. Ce caută o astfel de femeie la Spitalul Central, Policlinica de Psihiatrie?

O fi având și ea dureri de cap? Ne având ce face, în mod discret, am analizat-o de jos până sus. Deodată am înghițit un nod din gât când am decoperit că pe reverul costumului impecabil era o insignă! Email roșu de forma unui steag cu secera și ciocanul! Țsta era motivul! Comunistă 100%! Era acolo pentru că era sonată!

Mie mi-au găsit că sufăr de un tip de migrenă foarte rară! După cartea "Diagnosticul medical diferențial" numai oameni cu inteligență superioară pot avea asemenea simptome...

No comments!

Stearns Roger

Proiectele de la Marea Moartă, mărirea capacității de extragere a magneziu cloride, și construirea fabricii de magneziu oxid (Periclase) au fost executate cu ajutorul unei firme americane, Stearn Roger din Denver – Colorado. Americanii au căutat o firmă de proiectări locală pentru a ușura legătura între Israel și America. În cele din urmă alegerea a căzut pe IDC (Industries Development Corp.) din Haifa, birou de proiectări la care lucram eu. La ședința de cunoaștere a personalului între cele două companii am fost și eu invitat, fiind inginerul cu cea mai multă experiență în industria chimică grea, pentru că lucrasem la ”Chimicale și Fosfați Ltd”, la fabrica de Amoniac și la Biroul tehnic al complexului chimic Deșanim. Stăteam deoparte, engleza mea fiind foarte săracă (în România comunistă învățarea limbii engleze era interzisă) iar engleza americanilor era atât de departe de engleza auzită la radio sau din filme încât o înțelegeam cu greu. La un moment dat am tresărit auzind că sunt strigat de stăpânul și directorul întreprinderi. El mă chema să mă prezint ca inginerul de legătură cu americanii și ca viitorul director de proiect!

A urmat următoarea convorbire între noi:

-”Itzhac, nu se poate. Eu nu știu engleza!”

- ”O să înveți!”

- Și ei?”

- ”O să se obișnuiască!” și a răs.

În primele luni, în discuțiile cu mine, inginerul american transpira, ieșea din biroul meu și întreba dacă au auzit ce am spus eu și cerea să i se traducă ce intenționez să spun: trecut, prezent, sau viitor! Până la urmă el s-a obișnuit, eu am învățat engleza din mers, și am lucrat proiecte cu mult succes. (în glumă se spunea că americanul a primit mărire de salariu pentru efortul depus de a conversa cu mine!)

Buldogul

Gaston era stăpânul curții
Buldog, cuminte ca un miel,
Până-ntr-o zi, o găscă albă
S-a repezit, ga, ga, la el.

El a uitat că este câine
Cu maxilare de oțel.
Orgoliul l-a lăsat pe mâine.
E buldog, dar el e... cățel!

Chelălăind, fugi speriatul
Și s-a ascuns drept în coteț,
De unde a-nceput lătratul
Ca buldog, câine îndrăzneț!

Dar găscă tare îngânfată,
Când l-a văzut că-i zăpăcit,
S-a-ntors și dând spre el din coadă
S-a-ndepărtat și-a cufurit.

21 mai 2023

Înclinații

Biografie? Nu. Autobiografie.

Există o vârstă la care oamenii încep să-și facă summa summarum, adică se uită înapoi și se întreabă: Unde sunt? Dece? Cum am ajuns aici? Răspunsul sau răspunsurile sunt subiective.

Eu vreau să-i ajut pe ce ce nu știu de unde au venit și le este neclar ce s-a petrecut cu ei. Oamenii au înclinații pentru ceva. Este adevărat că nu întotdeauna oamenii au urmat calea înclinațiilor și conjucturile au dus la deviații, uneori neașteptate, dar în general procentajul îndeplinirilor este concludent. Chestia cu conjuctura o voi detalia când voi da ca exemplu pe fratele meu, destinat să fie stomatolog dar este un eminent electronist! Merg mai departe și sunt gata să dau exemple.

Prietenul meu, violonistul Varujan Cozighian, mai mult ca sigur că a avut înclinație spre muzică. A fost un violonist de clasă mondială!

Sora lui, Aida Hulubei, a scris cărți, piese de teatru, poezii, având înclinații pentru literatură. Profesoară universitară.

Un alt membru al clanului Cozighian, Paul, a plecat pe câmpiile fotografiei, a regiei, având înclinații spre înregistrarea vieții.

Dar să mă reîntorc la mine. Eu nu am avut înclinații. Eu am fost drept și ca un adevărat plop (cam scund) m-am înclinat numai după “cum a bătut vântul”. Copilăria și o parte din tinerețe au stat sub semnul celui de al doilea Război Mondial și apoi a

invaziei ruse în drum spre Berlin.

Învățătura și educația a trecut prin schimbări și crize, dela sistemul francez, antebelic, la sistemul sovietic. O.K.

Deci s-au deschis noi ramuri de învățătură: Liceuri Tehnice de specialitate, care califica tehnicieni și maeștri, în locul Școlilor Industriale care scoteau muncitori calificați. Sau creiat Universități și Facultăți noi, cu specializări diverse. O lume nouă!

Și în această lume nouă am picat eu care nu știam ce vreau. Fără înclinații, fără aspirații, fără îndrumare dela părinți. Ei vroiau ca eu să învăț! Liceu real? Nu eram pregătit sufletește. Vroiam ceva legat de desen tehnic. Deci când am auzit că în clădirea unde învășasem la Gimnaziul Unic de Pescari (nu avea nimic comun cu pescuitul!) se deschide Școala Medie Tehnică de Lucrări Hidraulice (sub auspiciul Canalului Dunăre-Marea Neagră) m-am înscris fără nici o ezitare. Pe părinți i-am informat la prânz între felul întâi și felul doi. Întrebarea tatălui meu a fost când începe școala. Părinții mă cunoșteau și erau mulțumiți că mă duc să învăț ceva practic.

Iată-mă înclinat. Înclinat spre tehnică. Eu care crezusem că nu sunt înclinat în nici o direcție.

Hidraulica se ocupă cu tot ce este fluid, dar ocupă un volum incompresibil. Nu cred că cineva în lume a dat o explicație mai concisă pentru această știință. O.K. Era deci normal ca la terminarea liceului și primirea Diplomei de Tehnician în Hidraulică să mă înscriu la Facultatea de Hidraulică. Dar viața...

Începutul anului școlar era la câteva zile după examenul de admitere și numărul candidaților pe fiecare loc în facultate era

enorm. O examinare rapidă a listelor de candidați a arătat că Facultatea de Instalații și Utilaj de Construcții, secția de Utilaj, are cel mai mic număr de solicitanți. Deci eu mă înscriu la Utilaj de Construcții, facultate mecanică ”par excellence” iar hidraulica va aștepta încă 5 ani. Înclinație? Căutați la Turnul din Pisa!

N-am apucat să termin facultatea ca mecanic și depunând acte să emigrez am fost exmatriculat exact când trebuia să depun lucrarea de diplomă.

Ne având diploma, cu acte depuse pentru emigrare, nu sunt primit la nici un loc de lucru. Deci m-am căsătorit! A fost cel mai bun lucru pe care l-am făcut în viața mea. Amândoi, ea doctor în medicină și eu nimic, am trecut 3 ani de așteptare până am reușit să emigrăm. Între timp am lucrat o vreme ca maestru în construcții plătit ca muncitor. Încă o înclinare? Periodică.

Emigrarea. Țară, limbă, obiceiuri, oameni. N-ai cum să te înclini! Te înconvoi. Sau te frângi. Verticalitatea și elasticitatea, o poți recupera numai prin voința de a te adapta. Ești printre evrei israelieni.

Am ieșit vertical, elastic, cu înclinații spre alte meserii care nu erau scrise în repertoriul teatrului vieții mele. Poate erau scrise dar eu nu le citisem. Muncitor la Dagon, tehnician de betoane la Technion, maestru de întreținere în industria chimică!

Industria chimică îmi va umple următorii 34 de ani din viață. Proiectare!

Anul 2000. Am 65 de ani. Prorociri că va fi Sârșitul Pământului! Bullshit!

La 65 de ani mă apuc de o nouă meserie aceea de estimator de bugete pentru noile industrii chimice. Timp de 15 ani suplimentari sunt plătit ca salariat până la vârsta de 80 de ani

când directorul întreprinderii mi-a spus: ” Nu? ajunge?” M-am aplecat (nu m-am înclinat) zâmbind și i-am răspuns: ” Cum spui.” Și iată-mă pensionar la 80 de ani. Și ce facem acum? Până aici nu am amintit deloc înclinația mea spre artă.

Încă în liceu am apărut într-o scenetă ca artist principal. Ca student am scris sute de poezii, (”opere” care s-au pierdut odată cu emigrarea), am apărut de zeci de ori pe scenele teatrelor studentești cu texte scrise de mine, și o apariție scurtă la Televiziunea Română.

În Israel, am avut apariții, timp de 16 ani, în spectacole de amatori.

Dar mai ales am înclinația de a scrie versuri. Rimele m-au însoțit peste tot. Seara înainte să adorm rimez idei, propoziții sau fraze, pe care le uit imediat, dacă nu apuc să le însemn. Cu toate acestea de câte ori am avut ocazia, am scris versuri, pentru prieteni sau versuri satirice la adresa unor politicieni, epigrame și catrene în limba română sau ebraică.

La 88 de ani am 7 cărți tipărite, a opta în lucru și carte în limba ebraică. O carte a fost publicată de Uniunea Scriitorilor Militari în România, una în editura Teșu tot în România. Restul în editura Saga.

Să fi gata

Așadar precum am spus
Am la toate un răspuns.
Nu există întrebare
Care un răspuns nu are.
Răspunsul care l-aștepți,
La tâmpiți și la deștepți,
Trebui astfel potrivit
Care oricum l-ai privit
Să răspundă-n mod direct,
Să pară că-i la subiect!
Iar la cei ce-n dubiu sunt
Să fi gata de confrunt!

21 mai 2023

Încornoratul

Nevastă-sa ”ia pus coarne”
Cu un prieten. Nimic nou.
Ceea-ce-l întreesează:
Lumea îl vede Ren sau Bou?!

29 mai 2023

Oare dece?

De câte ori ies de sub duș sunt ud.

” Oare dece”? am întrebat

Iar un prieten mi-a răspuns:

”Fără de apă-ai încercat??”

28 mai 2023

Doamne, ajută!

Evreii nu au cui să se spovedească pentru că nu au preoți...

Dacă evreii aveau preoți erau creștini.

Dar creștinii sunt evrei la origine.

Maria era evreică. Și Iisus a fost evreu până l-au crucificat!

Atunci dece se face cruce când treci pe lângă o icoană cu
Maria și Iisus prunc când erau încă evrei?

Ce încurcătură...

29 mai 2023

Matematica

Matematica a pus ordine în haosul universal.

Matematica are la bază: ARITMETICA

A Ritm Etica

litera începătoare a alfabetului, ritm și morală.

A - pentru că totul începe de la început

Ritm - mișcare regulată; cadență, tempo

Etica - cercetarea problemelor de ordin moral

Este adevărat că restul este declarat în mod arbitrar: unu și cu unu, fac doi...

Dar dacă nu era aritmetica nu am fi avut algebra, geometria, diferențialele, integralele, funcții de tot felul... Ar fi fost un haos.

La facultate, în anul întâi, am dat de două ori examenul la matematică pentru că haosul din capul meu nu i-a plăcut conferențialului Petrescu.

Viața mea a fost în RITM, ETICA, și am început de multe ori de la A!

Povestire de câteva rânduri

Itzhac Hoffman, stăpân al celui mai mare Institut de Proiectare din Israel (particular), Industries Development Corp., între anii 1966 și 1988, era un om foarte bogat, dar era și foarte inteligent, și om care știa să se comporte la nivelul situației și a omului din fața sa! Iată un exemplu:

Suntem la Beer Sheva și trebuie să mâncăm ceva la prânz înainte să plecăm spre Haifa. El propune să mergem la Ilie, restaurant românesc, pe o stradă laterală. Localul cu câteva mese, o tejghea în spatele căreia era un stativ cu câteva sticle de vin, țuică, vodcă, coniac. Era și a sticlă de whisky cecece arăta că veneau și americani care lucrau pentru Marea Moartă. ”Tu ce vrei să mănânci?” m-a întrebat Itzhac. ”Ce iei și tu!” i-am răspuns. Ilie s-a apropiat de masa noastră și după un ”Șalom, ce se mai aude?” care arăta că îl cunoaște pe Itzhac, a întrebat ce vrem. Știam că șeful meu era un gourmand, dar și un gourmet!

”Adă-ne două porții din ce ați pregătit pentru prânzul vostru!” a spus Itzhac ca om al casei. Eu am deschis ochii mirat dar Itzhac mi-a făcut semn să mă liniștesc. În adevăr, am mâncat unul dintre ghiveciurile de legume cele mai bune din viața mea, ”ca la mama acasă!”

”Așa ceva nu găsești la restaurantele din Tel-Aviv și nici la New York.”

Itzhac era om de lume!

1 iunie 2023

Iubirea

Numai tu poți înțelege gândurile mele.
Numai tu citești în ochi gândurile nescrise.
Numai tu auzi gândurile nespuse.
Numai tu vezi, auzi și înțelegi tăcerile grele.

În întunericul Universului,
Unde nu e atmosferă
Și nu poți respira,
Unde stelele nu sclipesc,
Unde sorii nu dau lumină
Și nu încălzesc,
Acolo, numai acolo,
Nu poate pătrunde iubirea mea.

3 iunie 2023

Trempul

Aveam un proiect la Intreprinderea dela Marea Moartă și călătoream având trempiști, călători de ocazie, mai ales soldați plecați în permisie la sfârșit de săptămână sau din permisie spre unitățile lor.

Într-o zi, cam pe la ora 5 după amiază am plecat de la Marea Moartă spre casă, la Kiryat Yam, în Nordul țării.

La intersecția șoselei cu drumul spre Arad - Beer Sheva, erau două soldate care așteptau vreo mașină să le scoată, dela minus 400 de metrii sub nivelul mării, către un oraș de unde pot lua un alt tremp spre casă. Afară erau doar 38 de grade Celsius, așa că ele bine transpirate și probabil obosite. Suite în mașină nu am apucat să întreb spre unde călătoresc că au adormit imediat. Când m-am apropiat de Arad am văzut în retrovizor că una dintre fete a deschis un ochi și repede am întrebat: ” mai departe?” Ea a dat din cap și a readormit. Cam pe la Or Yehuda am spus că nu întru în Tel Aviv. Tot în retrovizor am văzut că sunt aprobat și pot continua fără probleme. Fetele au continuat să moțâiască până la Atlit, iar eu am găsit de cuvîntă să anunț că nu mă sui pe Carmel. Aici erau deja treze și eu luasem hotărârea în sinea mea, să tac să văd ce se petrece. La casa Zim, în orașul de jos, una din fete m-a rugat să opresc și după un ”mulțumesc frumos” s-a dat jos. Hotărât să nu mai întreb am plecat mai departe. Mă întrebam în gând ce o fi oare în capul soldatei rămasă în mașină. Ea tăcea și se uita pe fereastră.

Dacă ferească Domnul se petrece ceva întru la stația de Poliție din Kiryat Haim și gata.

Pe scurt, am ajuns în Kiryat Yam, am oprit pe strada Haim Bialik no 6, unde locuiam și i-am spus:

”Gata, până aici!”

La care soldata mi-a răspuns: ” Un tremp mai bun nu putea visa!
Eu stau pe strada asta la no 23. și te cunosc de copilă. Am fost
la școală cu băiatul tău, Roni!”

Gelozia

Gelozia, bat-o vina, gelozia...

Eu sunt gelos pe mine însumi pentru că nu pot fi gelos pe alții care au ajuns la ceva, nu pot fi gelos pe ce au ei , nu pot fi gelos pe talentul lor, gelos pe norocul lor, gelos pe gelozia lor! Sunt gelos că ei par, prin gelozia lor, mai umani, mai prietenoși, mai altfel decât mine care sunt gelos pe ei! Neputând fi gelos eu pierd ceea ce au alții cu grămada! Și atunci să nu fi gelos? Ba da! Dar nu sunt în stare să simt gelozie...

Sunt Invalid!

7 iunie 2023

Ședința

În general, la marile întreprinderi, se țin ședințe săptămânale cu șefii de servicii, de departamente, etc, pentru a primi indicații și a da directive în mod direct. Cine nu a fost invitat se simte jignit ca și cum a fost exmatriculat de la școală. Nu odată am văzut la astfel de ședințe și consilieri juridici ai întreprinderii.

Nu dau numele lor pentru a nu batjocorii egoul și importanța pe care și-o dă fiecare tip dintre cei prezenți.

La aceste ședințe sunt invitați și așa numiți ”chibiți” sau consilieri externi, reprezentanți ai întreprinderilor de proiectare, etc. Un astfel de consilier extern am fost și eu și mi-am pierdut multe ore din viață ascultând vorbărie goală care era înregistrată în protocoale pentru a dovedi posterității prezența lui X sau Y la ședința săptămânală!

La o astfel de ședință condusă de șefa Departamentului de Desvoltare la una dintre cele mai mari complexe chimice din țară, ingineră excelentă dar femeie dură, am plasat una din observațiile humoristice obișnuite ale mele, la care șefa m-a admonestat în plină ședință. Nu am reacționat pe moment. La sfârșitul ședinței șefa m-a chemat și m-a întrebat:

-”Ce te-a apucat?”

-”Eu trebuie să înghit toate tâmpeniile pe care le spun salariații tăi?”

La care ea mi-a răspuns:” Pentru asta ești plătit!”

9 iunie 2023

Pleonasmul soarelui

În amurgul asfințitului Soarele s-a culcat, adormind undeva departe în Vestul Apusean.

Când s-a scufundat în Mare parcă s-a auzit sfârșitul discului înfierbântat intrând în Marea rece.

Când auzi pe cineva că spune:” Sunt la apusul vieții mele!” nu este vorba de geografie!

Despre gândire și inteligență

Pentru a gândi nu este nevoie de inteligență.

Gândirea este un dar natural pe care o primește orice ființă.
Inteligența este un bonus.

Trebuie să mă mulțumesc cu puțină inteligență naturală pe care o am pentru că nu pot achiziționa inteligență artificială.

"Inteligența"

Din dicționarul Dexonline inteligența este:

Deșteptăciune, minte, pricepere, pătrundere, subtilitate,
judecată, rațiune, duh, doxă, cap, istețime, dibăcie.

Ce ne facem cu Inteligența Artificială?

Rime disparate (nu disperate)

Nu am corp de atlet,
Nici figură de ascet.
Ca statură scund am fost,
La femei sunt total lost!

Zarva-i mare, nu-n zadar,
Ceru-i plin de porumbei.
Iar s-a publicat în ziar
Despre Aida...Hulubei?

Am Răsărit de undeva – și aștept
Ca Soarele să mă ridic spre Amiezi.
În spre Asfințit cu zilele mă-ndrept
Către Amurgul înflăcărat ce-l vezi...

Când Nero a venit la Roma
Era-ntr-o togă îmbrăcat.
Eu de-ași veni așa acuma
Mă arestează imediat,
Că polițiștii n-au umor
Și ei nu știu că-s deghizat
Ca om de teatru, ca actor,
Din Roma antică, picat!

Sub duș, în culmea bășcăliei,
Cânta "Aria calomniei".
Și cu vocea lui de bas
Calomniei îi da glas.

Pe strada mea nu trec mașini
Nici automobile,
Copii s-ascund printre ciulini
Sau joacă bile.

News

Pe vremuri erau trei locuri unde puteai să auzi despre tot și despre toate, din țară și din lumea largă: la cafenea, la cârciumă (bodegă) și la frizer. Nu era nevoie să cumperi ziar, nici să auzi știri la radio. Televizie încă nu exista.

Cafeneaua și cârciuma au dispărut (în Israel au existat?) dar Figaro a rămas! Și Figaro israelian nu este mai prejos de cel al lui Rossini!

”Ce zici de Țuri?” Eram la frizer și încă nu începuse să mă tundă. Modul în care am fost întrebat nu îmi dădea posibilitatea să știu dacă este pro sau contra lui Țuri. (primarul din Kiryat Motzkin care fusese destituit cu câteva ore mai înainte)

De aceea am luat un aer cu totul neutral și am întrebat:

” Ce-i cu el?”

”Păi l-au zburat!” (deci e contra lui altfel nu îl ”zburau” ci se întrebuința alt termen) Ne fiind încă sigur pe ce teren mă aflu am răspuns evaziv:

”Politică, domnule!”

”Ălălaltu de mult îl mănâncă!”

Adevărul era că nu știam că există ”un altu” dar era normal să existe.

Într-un Consiliu Municipal sunt cei ”la putere” și ”opozitia”.

Eram deja jumătate tuns când am aruncat:

”L-au săpat?”

”L-au mâncat de viu. 50% pe drept și 50% politică! L-au dat în judecată, au scris act de acuzare, l-au destituit!”

Când am plecat de la frizer nu aveam primar în Kiryat Motzkin.

Sper că între timp au rezolvat, într-un fel, problema fără ajutorul meu!

Gânduri ascunse

Printre animale am găsit prieteni.

Printre prieteni am găsit animale.

Când în România au auzit că ”libație” înseamnă ”vin vărsat ca omagiu adus unei divinități” – au declarat:

” Vin vărsat? La noi, în România?? Nu se există!!”

Băiatul meu a început să țină o dietă ”sănătoasă”. A venit la mine în vizită și și-a adus cu el o ”prăjitură de dietă”, din brânză, știind că eu nu am cu ce să-l servesc ca desert.

Pe cutie era scris că nu are carbohidrate, gluten și nu are zahăr. Am gustat-o. Au uitat să scrie că nu are... prăjitură!

Un ”Leader” nu ajunge să fie conducător dacă nu e împins de interesanți și... profitori!

Steaua

A fost odată, parcă ieri,
A fost și nu mai este,
Dar eu încă îmi amintesc
De ea și a ei poveste.

Stătea la geam și se uita
La cerul plin de stele
Și-n gândul ei ea se ruga
La una dintre ele:

”De poți ajuta-mă te rog
Să-alin al meu amor,
Nu vreau să apelez la drog
Și nici nu vreau să mor.”

Răspunsul ce-a putut să-l dea,
Fiind departe-n cer,
Era răspunsul ca de stea,
Stea rece, frigider.

”Fetițo, nu sunt avatar,
Vezi-ți de treaba ta.
Eu sunt făcută să apar
În noapte, ca o ...stea!”

28 iunie 2023

Poveste de iarnă

Este 1 iulie 2023. Încă puțin vine iarna. Peste 5 - 6 luni o să fie deja plină iarnă! Decembrie. Și dacă o să ningă o să fie un dezastru pentru că noi nu suntem pregătiți cu lemne de foc. Și dacă aveam lemne? Nu avem sobe!

Nu am fost și nu sunt un om prăpăstios, nici nu am putere ca prorocii dar, la noi, în Orientul Mijlociu totul se poate întâmpla.

Mi-am adus aminte de povestea lui Creangă cu drobul de sare care ar putea pica de pe vatră! Noroc că nu prea avem vetre și ținem sarea în solnițe sau borcane, dar poți să știi? (Casele nu au coșuri de fum dar au aer condiționat pentru orice eventualitate. Chestie de climat.)

Adevărul este că eu nu știu să fiu prevăzător și se poate petrece orice.

Nu mai puțin adevărat este că în ultimii 42 de ani nu a nins la Haifa. Era în 1972 când au căzut fulgi de zăpadă pe Carmel.

Asta putea să fie un semn că un an mai târziu o să fie Războiul de Yom Kipur! Poți să fi și deștept și inteligent?!

Era iarnă când s-a născut Iisus. Noroc că erau vacile care încălzeau puțin caverna. Iisus a apucat să trăiască 30 de ierni.

Dar Magii?

Țineți minte cum arătau soldații în tranșeele din Primul Război Mondial? Cum le clănțăneau dinții? Și în al Doilea Război a

fost mai bine? Aiurea! Iarna este iarnă indiferent de situația internațională!

Cred că ar trebui să mă pregătesc să fac cumpărături de iarnă: un sac de cartofi, funii de ceapă și usturoi, să pun varza la murat și să caut în Şuk Talpiot dacă sunt gogonele. Numai să găsesc loc de parcare aproape de Şuk!

01 iulie 2023

Eu sunt pentru contra

Ekphrasis la sugestia editurii Saga

Nimic nu poate fi mai stupid decât să încerci să scrii o poezie văzând o fotografie care nu are un subiect!

Deci rămâne proza! Întrebarea se pune de ce proza este mai abordabilă atunci când nu ai subiect? Ce ea e mai tâmpită?

Dacă nu are rimă sau ritm este mai debilă?

Proza a dat cele mai ample romane din istoria literaturii pe când poezia deabia de a umplut una sau două pagini! O carte te plimbă, prin sutele ei de pagini, printr-o lume întreagă, pe când poezia, biata poezie, se rezumă la ni-micuri de dragoste,

bucurie, tristețe, melancolie, natură, ici colo un nor, o floare, un fluture... Îți trebuie minimum 20 de poezii pentru o carte! Odisea, Iliada, Babi Yar, au fost, dar timpurile s-au schimbat! Homer, Ievtușenko, au ieșit la pensie veșnică, marii poeți ai secolului au fost în stare să scrie poeme după diverse subiecte luate din artă sau natură. Dar eu? Să scriu ceva după fotografiile propuse?

Fotografie cu popcorn? B2.

Femeile care fug ”speriate de avioane?” B6.

Indianca ași fi încercat-o dar nu știu din ce castă e! B5.

Tipul din ghips, B4, pare că a fost un om serios.

Pe scurt eu nu scriu poezii chiar dacă mi se plătește, d-apoi pă gratis!

N.B.

Bă! Asta e de sanchi!

07 iulie 2023

Mama

Ideia e a lui G. Coșbuc

La vale apele se scurg
Cu stropi ce sar în zare.
Copacii, seara, în amurg,
Se plâng în gura mare.

În lungul apei la Yarkon
Trotuare cu vânt rece,
Acolo, mamă, eu te văd
În bloc, etajul zece.

De-s veri sau dacă-s primăveri
Gătești. Stai în bucătărie,
Așa cum tu ai stat și ieri
Și stai de-o veșnicie,

Miros de lapte care-i prins!
Aud clocot de oale,
Gazul de mult este aprins
Dar carnea nu e moale.

Cartoful este pus la fiert,
Tu tai acum o ceapă,
Durerea parcă e din piept
Și-ai lacrimă pe pleoapă.

G.C. când versurile-a scris
”E dus și nu mai vine...”
Pe mama lui el a descris,
Nu s-a gândit la mine!

Dor de ducă

Din totdeauna am avut dorul ”de ducă”.
Gata de drum. Dar dacă mă apucă
Privesc,
Gândesc,
Spre unde dracului mă duc?
Sunt numai eu, sunt singur cuc.
Opresc din scris și svârl din mână pana
Căci toate sunt Fata Morgana!

9 iulie 2023

CODA

Căutând un final pentru aceste pagini am dat peste cuvântul ”Coda” din muzică.

În adevăr coda sunt ultimele sunete, note muzicale, pe care le auzim la urma unei compoziții.

Uneori este un adaos întreg, compus ca ”coda”, (”ca co” cacofonie neadmisă de literatura clasică) alteori fiind un număr limitat de note care pleacă cu noi de la concert și le fredonăm înainte să adormim.

Deci coda este în loc de epilog atunci când, în muzică, nu se poate da publi- cului... epilog!

Ce am vrut eu să pun în aceste pagini?

Dacă trebuie să mă explic, mai bine mă las de scris.

Cine încă nu a descoperit că eu fac asta, adică scriu, pentru că nu am altceva de făcut, el este un om care nu are de aface cu literatura!

Epilogul codei trebuie să fie un finis demn de numele :

FINAL!

CUPRINS

Undeva.....	2
Definiția mea	3
Răspuns lui Aida Hulubei.....	5
Vorbind despre cartea ”Zâmbetul cenușii”	6
Șampania	7
Așa trece... ..	8
Zodia Peștilor.....	9
Pompeii.....	10
Vârsta	11
A promis... ..	12
Soare cu dinți	13
În amurg	14
Ușurare	15
Facerea lumii	16
La culcare... ..	17
Whisky or whiskey	19
Mândru Katz	21
Panseuri	22
Constatările unui om în vârstă	25
Constatări noi.....	27
Legende antice, vechi și de demult	28
Ouă de Paște	29

Ambiguitate	30
Noaptea pe stadion.....	31
O zi.....	32
Nimic nou sub soare	33
Parafrazând.....	35
Menu sănătos.....	36
Piesa de teatru.....	38
Muzeul	39
Normatorul	40
Tablou modern	42
Spovedanie	43
Luceferii	44
Plăcinta.....	46
Inventivitate.....	47
Hotelul Rol.....	48
Preferințe.....	49
Care o fi motivul?.....	50
Stearns Roger	52
Buldogul.....	54
Înclinații	55
Să fi gata.....	59
Încornoratul	60
Oare dece?.....	61
Doamne, ajută!	61

Matematica	62
Povestire de câteva rânduri.....	63
Iubirea	64
Trempul	65
Gelozia	67
Ședința.....	68
Pleonasmul soarelui	69
Despre gândire și inteligență	70
Rime disparate (nu disperate)	71
News.....	73
Gânduri ascunse.....	75
Steaua	76
Poveste de iarnă	77
Eu sunt pentru contra	79
Mama.....	80
Dor de ducă.....	82
CODA	83

Autorul șugubăț (de la verbul a purta șubă) lovește iar sub centură fără pic de ură. Plin de seriozitate dezvoltă calitate și virtute pentru cine poate să... citească. Cine nu, să se uite la poze care sunt făcute de roboți AI 100% inteligenți. Am citit că un robot vorbea cu un curios care punea întrebări atât de stupide că robotul căsca de zor în microfon. Spre sfârșitul dialogului robotul a zis tehnicienilor, "luați idiotul ăsta de aici". Nu e cazul de față. Noi pricepem... ba chiar zâmbim din politețe. Corectă sau nu, este foarte necesară pentru ficat și ale organe. Ale noastre - nu ale partidului.
Editorul AG – Editura SAGA